

въ които природата го е поставила. Като промънятъ условията си, хората страдатъ, но иматъ възможност да се развиватъ. Добре е всъко същество да промъни условията си доброволно; ако не желае само да направи това, тогава идатъ страданията. Рибата никога не би промънила условията на своя животъ, ако не дойде въдицата или мрежата на рибара. И човѣкъ не би промънилъ условията на своя животъ, ако не дойдатъ страданията. Въ този смисълъ, страданията за човѣка не сѫ нищо друго, освенъ въдицата или мрежата на възвишениетъ същества, които го изваждатъ отъ обикновенитъ условия на живота и го заставятъ да работи. Страданията изваждатъ човѣка отъ охолнитъ условия, които го правятъ мързеливъ, и по този начинъ го впрѣгатъ на работа.

Всички съвременни хора се стремятъ къмъ нѣкакъвъ идеалъ. Всѣки иска да постигне нѣщо. Идеалътъ на нѣкои е да се домогнатъ до щастието; други пъкъ искатъ да се усъвършенствуватъ. Каквito идеали да има човѣкъ, първата му задача е да изпълни волята Божия. Да вършишъ волята Божия, това значи, да си намѣрилъ ключа на живота. Който върши волята Божия, той е придобилъ нѣщо ново. Като изучавате живота на хората, ще видите, че онзи, който върши своята воля, коренно се различава отъ този, който върши волята Божия. Каквато храна употребява човѣкъ, такъвъ става. Съ каквото млѣко се захрани детето, такива качества придобива. Всѣко дете,